

4. dani J.S.Bacha u Splitu
subota 21.03.2015. u 17h30, Foyer HNK Split
330. obljetnica rođenja skladatelja

KONCERT

J. S. BACH

Splitski virtuozi

solisti:

Olga Cinkoburova, klavir

Marko Zupan - Berlin, flauta

Grigory Gruzman – Weimar, klavir

Alexander Vitlin – Berlin, klavir

umjetničko vodstvo: Wladimir Kossjanenko

program:

J.S.Bach: Suite u h-molu za flautu, gudače i basso continuo BWV 1067

Ouverture, Rondeau, Sarabande, Bourrée I/II, Polonaise, Menuet, Badinerie

Marko Zupan, flauta

Dragan Radosavljević, Svjetlana Mandić, violine

Wladimir Kossjanenko, viola

Mihovil Karuza, violončelo

Piero Malkoč, kontrabas

Borna Barišić, čembalo

W.A.Mozart: Koncert za klavir i gudače u D-Duru KV107

obrada klavirske sonate Johanna Christiana Bacha

Allegro, Andante, Tempo di Menuetto

solist: **Grigory Gruzman**, klavir

J.S.Bach: Koncert za dva klavira i gudače u C-Duru BWV1061

(Allegro), Adagio ovvero Largo, Fuga. Vivace

solisti: **Olga Cinkoburova i Alexander Vitlin**, klavir

Wladimir Kossjanenko, dirigent

Komorni orkestar „Splitski virtuozi“:

Gostujući koncertni majstor: Dragan Radosavljević (Berlin)

I. Violine: Petra Hrnjak Skroza, Dmitrij Večer

II. Violine: Svjetlana Mandić, Barbara Udovčić

Viole: Pavel Kondrusevich, Ivor Ivančić

Violončela: Mihovil Karuza, Danijela Kos

Kontrabas: Piero Malkoč

Autograf **Suite u h-molu BWV 1067** nije pronađen, ali većina dionica napisana je u razdoblju 1738.-1739. Johann Sebastian Bach je 1739., nakon pauze od dvije godine, ponovo preuzeo Collegium Musicum i vjerojatno je ovo djelo priredio za svoje redovite „Caffee-Haus“ koncerte u kavani Zimmermann u Leipzigu. Kompozicija sadrži brojne majstorske detalje, primjerice višestruki kanon svih glasova u završnom dijelu Uvertire, brojne kanone između visokih glasova i basa u ostalim stavcima, te strogi kvintni kanon u Sarabandi, a sve ovo karakterizira kasniji period stvaralaštva skladatelja. Lanac izvrsno izrađenih plesova: Rondeaua, dvaju Bourréea, Polonaisa, Sarabande i dvaju Menuetta zaokružuje poznati Badinerie ("šala"). Badinerie demonstrira lakoću i virtuoznost flaute i ujedno je i jedno od najpoznatijih kompozicija baroknog perioda.

Wolfgang Amadeus Mozart cijenio je samo nekoliko njegovih suvremenika tako kao **Johanna Christiana Bacha**. Georg Nikolaus von Nissen zapisao je o sastanku osmogodišnjeg Mozarta s J.Chr. Bachom tijekom njihovog boravka u Londonu:

"... Kad je svirao pred kraljem, uzeo je jednostavnu liniju basa te na nju dodao izvrsnu melodiju. Johann Christian Bach, učitelj kraljice, uzeo je malog Mozart u krilo i nastavio svirati nekoliko taktova dalje, tako da su naizmjence odsvirali cijelu sonatu s takvom preciznošću, da je svatko tko ih nije gledao morao povjerovati da to svira samo jedan glazbenik ... "Kad su se Bach i Mozart u Parizu 1778. ponovno sastali, Wolfgang je pisao ocu: "[...] velika je bila moja radost kad smo se ponovo vidjeli. Ja ga volim (kao što Vam dobro poznato), svim svojim srcem i osjećam poštovanje prema njemu, a on je mene (u to sam siguran) pred drugim ljudima, ne pretjerano kao neki, nego sasvim ozbiljno i iskreno pohvalio!" 1782. Mozart piše ocu: "Vi vjerojatno već znate da je engleski Bach umro? Koja šteta za glazbeni svijet!"

Koncert u D-Duru KV107 je obrada klavirske sonate J.Chr.Bacha op.5 br.2. Ovu kompoziciju svog dobrog prijatelja i mentora kao i dvije druge sonate iz tog opusa Mozart je uobličio u koncertnu formu za klavir i gudače 1770. godine. Snažan utjecaj Londonskog Bacha jasno je vidljiv i u ranijim simfonijama Mozarta. Johann Christian Bach bio je Mozartova poveznica s velikim Johannom Sebastianom, čije stvaralaštvo mladi skladatelj počinje ozbiljno proučavati tek pred kraj svog života.

Od svih Bachovih koncerata za čembalo, **Koncert u C-Duru BWV 1061** jedini je napisan za dva solistička harpsichorda bez pratnje. Na sličan način skladan je i Talijanski koncert BWV 971 za čembalo. Orkestarske dionice bile su prema zadnjim istraživanjima dodane u razdoblju između 1732. i 1735. Nikad nije točno utvrđeno da je orkestarsku pratnju skladano sam J.S.Bach. Orkestarska dionica svodi se na dubliranje postojećih linija bez samostalnog glazbenog materijala. Drugi stavak izvode solisti bez orkestarske pratnje. Karakter koncerta je vrlo energičan i vedar, pun dialoga između dva solistička instrumenta. Predpostavlja se da je Johann Sebastian Bach ovo djelo komponirao za svoje starije sinove Wilhelma Firedemanna i Carla Philippa Emmanuela, za njihov prvi zajednički nastup u sklopu „Caffee-Haus“ koncerata u kavani Zimmermann.

Marko Zupan rođen je u Zagorju, Slovenija. Nakon studija u svojoj domovini dobio je stipendiju slovenskog Ministarstva kulture i nastavio studij u Parizu u klasi prof. Pierre-Yves Artaud, a kasnije je u Salzburgu u klasi prof. Irena Grafenauer. Usavršavao je svoje znanje na brojnim majstorskim tečajevima sa svjetski poznatim flautistima kao Aurele Nicoleta, Peter-Lukas Graf i Emmanuel Pahud. Osvojio je brojne nagrade na nacionalnim i na međunarodnim natjecanjima (Trst, Picardie, Belgrad). U 2008. godini je postao solo flautist u Sudetian filharmonije i godinu dana kasnije u Filharmoniji Brandenburg državnog kazališta u Cottbusu. Od 2009. godine živi i radi kao samostalni umjetnik u Berlinu. Nastupa kao solo flautist Berlinskih Symphoniciara, Philharmonie der Nationen, Neues Kammerorchester Potsdamu ili Evian festivalskog orkestra, član raznih komornih ansambala. Kao solist ili s orkestrom održao je brojne koncerete u SAD-u, Japanu, Kini, Vijetnamu i cijeloj Europi. Nedavno je snimio dva CD-a, jedan s Trio Susak (flauta, saksofon, glasovir) i drugi s flautistom Borisom Bizjakom i pijanisticom Yoko Misumi s glazbom za dvije flaute i klavir. 2013. je objavio u izdavačkoj kući Svitzer orkestralne solo dionice obrađeni za flautu kvartet i pedagošku metodu za pripremu flautovih sola. Marko Zupan je osnivač i umjetnički ravnatelj Međunarodnog glazbenog festivala "Ursus", a ujedno i jedan od organizatora Susak međunarodnog glazbenog festivala. Od 2010. predaje kao asistent na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

Grigorij Gruzman rođen je u Sankt Petersburgu 1956.g. U dobi od pet godina je počeo učiti svirati klavir i zbog njegova izuzetnog talenta ubrzo je primljen u posebnu glazbenu školu za darovitu djecu u St. Petersburgu.

Dok je pohađao školu pojavio se više od 300 puta na pozornici u različitim ruskim gradovima.

Grigorij Gruzman studirao kod prof. Gregory Haimowskyog na Glazbenoj akademiji u Jeruzalemu, a zatim kod prof. Vitalija Margulisa na Visokoj školi za glazbu u Freiburgu, gdje je stekao diplomu. Gruzman je dobitnik nagrada na prestižnim međunarodnim pijanističkim natjecanjima u Monzi i Vercelli (Italija). Kao solist, komorni glazbenik (među mnogim drugima i član Shostakovich tria) i profesor međunarodnih majstorskih tečajeva nastupao je na pozornicama gotovo svih europskih zemalja, na Dalekom istoku, u Latinskoj Americi i u SAD-u. Svugdje su njegovi koncerti primljeni s oduševljenjem od strane publike i novinara, kao i među stručnjacima. "Cijeli život sam čekao njegovu izvedbu Rigoletto parafraze", rekao je Herbert von Karajan jednom, te pozvao Gruzmana u Salzburg. Oko 100 njegovih nastupa su bili emitirani na TV-u i radio postajama diljem svijeta. Njegov aranžman Modesta Musorgskog "Slike s izložbe" za glasovirski trio dobio je posebnu pozornost. Zajedno s Irinom Gruenwald (violina) i Ekaterinom Kitáevom (klavir), član je ansambla "Trialogue Musical".

1998. Grigorij Gruzman je imenovan profesorom klavira na Musikhochschule u Hamburgu a 2006. profesorom na Hochschule für Musik Franz Liszt u Weimaru. Majstorski tečajevi održava redovito u Njemačkoj, Austriji, Litvi, Francuskoj, Švicarskoj, Meksiku, Rusiji, Kolumbiji, Izraelu i Hrvatskoj.

Olga Cinkoburova je rođena u Moldaviji (Kishinev). Klavir diplomira na Ruskoj akademiji muzike "Gnjesinih" u Moskvi, u klasi prof. A. Bernardta, a komornu glazbu u klasi prof. B. Tohne i L. Iljukine. Na istoj akademiji završava i poslijediplomski studij. Usavršava se kod poznatih pedagoga Moskovskog konzervatorija "Čajkovski" V. Meržanova, B. Bondurianskog i V. Samoljotova.

Od 1974.g. radi na Akademiji u Kishinevu, kao profesorica klavira i komorne glazbe.

Od 1998.g. živi u Hrvatskoj, radi na umjetničkoj akademiji "Ino Mirković" u Lovranu, a od 1999.g. na umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu, kao redovna profesorica klavira i komorne glazbe. Nastupa kao solistica s Moldavskom filharmonijom (koncerti Bacha, Beethovena, Mendelssohna, Prokofjeva), te snima za radio i televiziju. Izdala je CD s komornim djelima F. Mendelssohna. Dobila je zvanje zaslužnog umjetnika Republike Moldavije te unesena u Moldavsku državnu enciklopediju.

Nastupa u Hrvatskoj, BIH, Rusiji, Ukrajini, Rumunjskoj, Njemačkoj, Francuskoj, Italiji u suradnji s Nelli Manuilenko, Pavelom Kondrusevichem, Claire Honegger i gudačkim kvartetom „Elysse“.

Članica je žirija za klavirska i komorna natjecanja. Već treću godinu sudjeluje u ocjenjivačkom sudu u Rusiji i u okviru međunarodnog natjecanja "Musical Performance and Pedagogies" u Italiji.

Od 2001.g. Sudjeluje u radu klavirskog seminara Međunarodne ljetne škole UZMAH (Hvar, Zagreb, Korčula, Pučišća), Međunarodne zimske pijanističke škole Clavis (Zagreb), klavirskih seminara u Glazbenoj školi Vatroslav Lisinski u Zagrebu, klavinskim seminarima u Požegi, Samoboru, Splitu, Rusiji. Njeni studenti osvajaju brojne nagrade na natjecanjima komorne glazbe i klavira, u zemlji i inozemstvu. Od 1999.g. u klasi Olge Cinkoburove uspješno je diplomiralo 10 studenata klavira.

Alexander Vitlin studirao je dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Sankt Peterburgu kod prof. Ilji Musina i klavir kod prof. Vladimira Nielssena. Godine 1977. pobedio je na saveznom natjecanju za pijaniste. Od 1994. godine, Alexander Vitlin je profesor za glasovirsку pratnju na Glazbenoj akademiji "Hanns Eisler" u Berlinu. Prije odlaska u inozemstvo, bio je angažiran kao dirigent u raznim opernim kućama u Rusiji.

Od 1990. do 1992. predavao je na Rubin Academy of Music u Tel Avivu i Jeruzalemu. Godine 1992. preselio u Njemačku gdje do 1995. godine obnašao je dužnost solo-korepetitora na Komische Oper Berlin. 2004. Staatsoper Unter den Linden angažirao je ga kao gostujućeg solo-korepetitora za nekoliko opernih produkcija, među ostalim "Mojsije und Aron" i "Boris Godunov". Alexander Vitlin surađivao je s Danielom Barenboimom na Salzburškom festivalu 2007. Od 2007. zaposljen je kao ravnatelj scenske glazbe u Staatsoper Unter den Linden gdje sudjelovao je u produkcijama opera "Eugene Onegin" Čajkovskog te "Igrač" Prokofjeva. Surađivao je u produkciji Prokofievog „Igrača“ također i u Teatro alla Scala u Milanu.

Od 2009., Alexander Vitlin radi kao asistent Daniela Barenboima i dirigent u Berlinskoj državnoj operi.

Austijsko-hrvatski violist i dirigent **Vladimir Kossjanenko** studirao je violu kod prof. Vladimira Stopičeva i dirigiranje kod prof. Ilji Musina na Državnoj akademiji „Nikolaj Rimski – Korsakov“ u St.Petersburgu. Za vrijeme studija je bio asistent dirigenta i solo-violist „Ansambla Lenjingradskih solista“. 1991. dolazi na poziv Claudia Abbada kao član orkestra „Gustav Mahler“ u Beč, gdje 1999. magistrira summa cum laude na Bečkom Universitätu für Musik u klasi prof. Thomasa Kakuske. 1996.-1997. studirao je kod prof. Michaela Kugela na Kraljevskom konzervatoriju u Gentu/Belgija. 1993.-1996. je bio stalni supstituent Bečkih filharmoničara te 1994.-1998. prvi solo-violist Filharmonijskog orkestra u Gracu. Usavršavao je se kod Norberta Brainina, Waltera Levina, Güntera Pichlera, Milana Škampe, Joela Krošnika te Issaca Sternia.

Dobitnik je brojnih međunarodnih nagrada poput „Lionel Tertis“ u Engleskoj, švicarskog fonda Perrenoud, Europske nagrade za komornu glazbu u Parizu te nagrade Austrijskog radija.

1998.-2007. je bio član poznatog bečkog gudačkog kvarteta „Hugo Wolf“. Koncertirao je u Evropi, Aziji, Južnoj i Sjevernoj Americi. Nastupao je u Carnegie Hall New York, Suntory Hall Tokyo, Concertgebouw Amsterdam, Wigmore Hall i Royal Albert Hall London, Birmingham Symphony Hall, Berliner i Kölner Philharmonie, Herkules-Saal München, Tonhalle Zürich, Kongress i Konzerthaus Luzern, Bečki Musikverein i Konzerthaus, Mozarteum Salzburg, Cité de la Musique Paris, Palais des Beaux-Arts Bruxelles, Čajkovski konzervatorij Moskva, Mariinsky Concert Hall St. Petersburg te u okviru brojnih svjetski renomiranih festivala.

Snimio je brojne CD-ve za „Gramolu“, „Atlantis Art“, „Extraplatte“ i „Cam Jazz“. Simao je za Radio France Paris, ORF, BBC3, Deutschland Radio Berlin, Süd-West-Funk Baden-Baden, Radio Suisse Romande, Minnesota Public Radio, televizijske kuće „Unitel“ Berlin, TV Irland, HRT, KBS Južna Koreja te NHK Japan. Kao solist nastupao je s Bavarskom komornom filharmonijom, Zagrebačkim solistima, Filharmonijom Artura Rubinsteinom, Festival orkestrom Jerusalem, Capellom Lutheranom Beč, Zadarskim i Splitskim komornim orkestrima. Bio je član žirija međunarodnih natjecanja te predavao na majstorskim tečajevima u Japanu, Nizozemskoj, Francuskoj, Velikoj Britaniji, Austriji, Grčkoj, Bugarskoj i Hrvatskoj. Djeluje kao izvanredni profesor za violu i komornu glazbu na Umjetničkoj Akademiji u Splitu. 2012. osniva komorni orkestar „Splitski virtuozi“ i postaje njegov umjetnički ravnatelj i dirigent.

Organizatori: Glazbeno umjetnička udruga *ARTEMIS*
Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu

Sponzori: Grad Split, Splitska-dalmatinska županija
Marina Kaštela

*Koncert je organiziran u suradni s Opera selecta iz Trogira.
Posebnu zahvaljnost dugujemo profesoru Vinku Bubli i
gospođi Tatiani Mazzucchelli.*

www.artemis.hr